

trditev bo tembolj razumljiva onim, ki poznajo naše male in srednje kmetije, ki niso ne izrazite živinorejske, ne poljedelske ali gozdarske, ampak odvisne od malih tako zveznih stranskih dohodkov, podrobnih skrb in pridnih rok.

Vplivom moderne tehnike, industrije ter pretirane kulturo prehitevajoče civilizacije pada tudi naš kmet. Ta vpliv se ne kaže toliko v gospodarskem napredku, ampak v kmetstvu. To dejstvo gotovo ne bo pripomoglo k izboljšanju splošnega stanja naše vasi, ampak preje obratno. Zato je treba kmetskemu človeku spoznanja, da je industrija zanj le pripomoček za lažje in naprednejše gospodarstvo. Civilizacija pa je le tedaj na mestu, kadar sta si s kulturo v isti stopnji, ne pa kot sedaj, ko civilizacija prehiteva kulturo.

Popolnoma napačno je tudi istovetenje delavškega proletariata v zvezi s tako zanimi kmetskimi proletariatom. Reševanje kmetskega vprašanja v zvezi s tem dvema pojmom gotovo ne bo rešilo naših kmetskih domov.

Nadaljevalno šolstvo si je na podlagi spoznanj teh kvarnih vplivov stavilo za našo vzgojiti novo generacijo, ki bo voljna in zmožna privesti kmetske domačije v lepši in boljši položaj.

Gospodinjskim nadaljevalnim šolam olajšujejo to delo naslednje činjenice:

Vodijo jih izključno učiteljice narodnih šol iz nagiba koristiti svojemu narodu.

Te prebavijo stalno v kraju in žive z ljudmi v najboljših stikih. Zavedajo se, da so samo del celote, ki jim je izročena v vzgojo in pouk. Kmeta ne smatramo kot splošnega nevedenca, ampak kot človeka, ki na svoji od življenja oddaljeni domačiji nimu prilike, ne sredstev za nadaljnjo izobrazbo, ki pa je kljub temu prirodno inteligenten in čuvstveno globok.

Gospodinjsko nadaljevalno šolo se lahko ustanove povsod, kjer je zato usposobljena učiteljica. Obisk je omogočen najrevnejšim, kakor tudi najzaposlenejšim dekletom.

Šola ne temelji na formalizmu, prilagodi se vedno kraju in njega potrebam.

Potrebno pripravo prejema učiteljice na tečajih, ki jih priepla kraljev. ban. uprava. Metodični ali uvodni tečaj usposablja duhovno za pouk, praktični pa nudi najnujnejše

znanje v gospodinjstvu in vpogled v gospodarske panege kmetskega doma. Čas za pravilo je pičlo odmerjen. Treba je še mnogo mnogo samoizobrazbe, preden je učiteljica resnično usposobljena za uspešno delo na gospodinjsko nadaljevalnih šolah. Treba bo misliti na razširjanje praktičnega tečaja v svrhu strokovne poglobitve. To je potrebeno že iz razloga, ker je pouk na gospodinjsko nadaljevalnih šolah koncentričen, poverjen največkrat eni sami osebi. Pouk v posameznih panogah od strani strokovnjakov je gotovo temeljito, ne ustreza pa načelom pouka na teh šolah, ker se prepotrebna koncentracija več ali manj razcepila.

Razen tega pa ima gospodinjsko nadaljevalna šola namen vzgojiti in pripraviti dekle, da bodo vzprejemljive za razne prepotrebne akcije, predavanja in splošno strokovno poglobitev od strani kmetskih strokovnjakov, prirejenih za splošen gospodarski in gospodinjski podvig. Vendar pa je tudi za ta uspeh, ki ga skuša gospodinjsko šolstvo dosegli, potrebno, da pozna učiteljica temeljito naše kmetijstvo.

Učiteljica je kakor že omenjeno, s svojimi bivšimi učencami v stalnih stikih. Opozara jih na novosti, napredek v gospodinjstvu in kmetijstvu. S tega stališča bi bil učiteljicam potreben zavod, ki bi jih usposabljal za pouk na gospodinjsko nadaljevalnih šolah in jih seznanjal z vedno novimi zahtevami naprednega gospodinjstva. Tu bi se priejeli razni specijalni tečaji. Izhalalo bi lahko tudi strokovno glasilo. Najprimernejši kraj bi bila vzorno urejena kmetija, ki naj bi učiteljice čim tesneje seznanila z življenjem kmetske družine. Zavod naj bi vodila voditeljica nadaljevalnih šol, ki bi moralna tudi usmerjati učiteljice v pravo kmetsko mišljenje in doživetje. Pouk v strokah bi podajali strokovnjaki. Izobra-

Le tako urejena ustanova bo mogla dati učiteljicam pravo pripravo, da bodo z uspehom vodile gospodinjsko nadaljevalno šolstvo v pravcu, ki se je izkazal za najboljšega.

Ker je gospodinjsko nadaljevalno šolstvo najpripravnješja in najprimernejša narodno-prosvetna vzgojevalnica, bi bilo želeni, da se organizaciji tega šolstva posveti vso pažnjo in ustanove pri banskih upravah samostojno zavodijo za vzgojo učiteljic za delo v teh šolah in za duhovno vodstvo tega dela.

Lep uspeh učiteljskega tečaja o državljanški vzgoji v Ljubljani

V veliki dvorani Trgovskega doma je bil 24. julija t. l. otvoren širši del gospodarsko-zadružnega tečaja v Ljubljani, ki tvori idejni, ideošolski del učiteljskega tečaja.

Velika dvorana Trgovskega doma je bila nabitna polna učiteljstva, ker se je na tečaj odzvalo nad 300 učiteljev in učiteljev iz dravske banovine.

Idejni del tečaja je otvoril predsednik JUU za dravsko banovino g. Ivan Dimnik, ki je naglasil potrebo ideošolskih, idejnih tečajev za učiteljstvo. Med aktualnimi problemi, ki so na dnevnem redu, je razprava o državljanški vzgoji, s čemer hočemo na tem tečaju razvrstiti pojme o izvenškem delu, za kar pa priredi JUU sekcijs za dravsko banovino še poseben specijalen tečaj v avgustu t. l. Tretji problem je posvečen narodni šoli, da se jo približa nujnemu interesu in potrebam naroda in države ter se jo stavi v službo vaške gospodarske kulture. Ob sklepu bo tečaj razpravljal tudi o gospodarski vzgoji mladine potom šolskih zadruž in zadruž za učence ter o organizaciji učiteljev-gospodarskih delavcev.

Predsednik Dimnik je nato pozdravil pomočnika bana g. dr. Otmarja Pirkmajerja, ki je dal poseben poudarek tečaju s tem, da je otvoril tečaj z uvodnim nagovorom in referatom o državljanški vzgoji. Nadalje je pozdravil drugo referenta o državljanški vzgoji g. nadzornika M. Senkoviča, zastopnika profesorskega udruženja podpredsednika g. dr. Lavo Čermelja, tajnika prof. Perica ter g. direktorja učiteljskega g. Nandeta Marolta. Streljivo so na tečaju navzoči tudi sreski šolski nadzorniki.

Podpredsednik prof. udruženja dr. Lavo Čermelj je naglasil v svojem pozdravnem nagovoru željo tečajev na šolskih osnovnošolskega učiteljstva.

Nato je predsednik Dimnik podal besedo pomočniku bana g. dr. Otmarju Pirkmajerju. Gospod pomočnik, živahnno pozdravljen od udeležencev, je predaval o »Državljanški vzgoji v šoli in med narodom«.

V globoko zasnovanem govoru, ki ga bomo objavili, kakor tudi referate vseh predavateljev na tem tečaju v celoti v »Prosveti«, je poudarjal g. pomočnik nujno potrebo pravilne državljanške vzgoje naše mladine, kakor tudi naroda, da bo vsak posameznik pravilno pojmoval svoje odnose do bližnjega, do družbe in naposredno do države in to glede pravic in dolžnosti. Stremeti moramo, da vzgajamo za skupnost in požrtvovano sodelovanje v državnem občestvu v lastnem interesu ter zaradi ustvarjanja vseobščih pogojev za napredok in blagostanje naroda ter za progres vsega človeštva. Svoj govor, katerega je sledilo učiteljstvo z vso pozornostjo, je zaključil gospod. pomočnik bana z nastopnimi besedami:

Povsem se zavedam težav, ki so združene z vašim delom in vsem, da je treba mnogo idealizma in moralnega poguma in požrtvovanosti, ako hočete delovati v navedenem pravcu. Nagrada naj vam bo pa zavest, da pravilno razumevate velike naloge vašega vzvrašenega poklica, ko vrgajate narod v ljubini in zvestobi do domovine ter v vdanosti

in vernosti do svojega vladarja ter utrjujejo temelje mogočne Jugoslavije ter gradite na predek jugoslovenskega naroda.

Predsednik Dimnik se je nato iskreno zahvalil g. podbanu, ki je želil za svoj referat gromko odobravljati učiteljstvo.

Po izvajanjih g. podbana je drugi referent g. oblastni nadzornik Matija Senkovič v štirih obsežnih referatih obravnaval vprašanja državljanške vzgoje s pedagoškega stališča. G. referent je v govoru obrazložil pomen vseh svetovnih delavcev na polju državljanške vzgoje. Vsí priznani pedagogi zastopajo državno idejo, kakršno poudarjam mo in kaščna nam bo lahko pomagala tudi pri naši državljanški vzgoji. Njegovi referati so bili urejeni po sledečih točkah:

1. Pedagoški pogled na problem državljanške vzgoje.
2. Učitelj in državljanška vzgoja.
3. Šola v službi nacionalne in državljanške vzgoje.
4. Družina, občina in šola kot priprava za državljanško življenje.

Po sijajno uspelem referatu se je vršila debata, pri kateri so se prav posebno udejstvovali tovarši Vranc, Lapajne, Jurancič, Hreščak in dr. Končno so bile sprejeti smernice za organizacijo državljanškega pouka. (Bodo objavljene v »Prosveti«.)

Nato je predaval o šolskih zadružah in o zadružah učencev na šoli ter o organizaciji učiteljev - gospodarskih delavcev g. Miroslav Zor.

V svojem obširnem poročilu je naglašal, da je v sedanjih težkih časih nujna potreba, da se tudi učenci v šoli združijo in ustanovijo zadružne učencev. Zato mora z gospodarsko vzgojo naroda pritičeti učitelj že v šoli. S takimi zadružami učencev se dandas pečajo Francozi, ki imajo že nad 8000 dijaških zadruž, pa tudi v Nemčiji, Avstriji, Romuniji. V slovanskih državah so zadružne učencev že davno razvite. Lotimo se tudi mi tega dela in ustanovimo šolske zadružne.

Naloge teh zadruž bi bile:

1. Skupno nabavljanje raznih šolskih, sportnih in drugih potrebnih za člane.
2. Gojitev smisla za varčevanje z ustanovitvijo posebne hranilnice.
3. Gojitev smisla za medsebojno sodelovanje in podpiranje, torej gojitev čuta solidarnosti.

4. Preskrbovanje učencev s pecivom, mlekom, hrano, z ustanavljanjem šolskih kuhih.

5. Skupno prodajanje po učencih nabranih gob, jagod, zdravilnih zelišč, pletarskih izdelkov itd.

Izvolil se je pripravljalni odbor, ki naj sestavi pravila take zadruge.

Druga točka dnevnega reda, o kateri je referiral isti predavatelj g. Miroslav Zor, je bila: »Organizacija učiteljev - gospodarskih delavcev«, ki naj se združijo v posebnem centralnem odseku pri JUU, sekciji za dravsko banovino.

Po debati je bil sestavljen šestčlanski odbor, ki naj prouči in stilizira pravilnik organizacije učiteljev - gospodarskih delavcev do banovinske skupščine. V odboru so tovarši: Dimnik, Zor, Brezovar, Lapajne, Rakova, Smajlek in Hreščak.

Zadnji dan tečaja se je obravnavalo vprašanje: »Narodna šola v službi vaške kulture«.

O tej temi je podal globoko zasnovano razpravo tov. Josip Juranič. Njegova izvajanja so pomenila preorientacijo učiteljske miselnosti od gravitacije v meščanski milje k poglabljanju v življenje kmeta, kmetske občine in vaške edinice. Pred učiteljstvo je razgrnil problem šole, ki je v najtejnšem stiku z vsem doživljanjem kmetske občine; dotaknil se je vprašanja asanacije vasi in vloge šole in učitelja pri tem delu, higiene v kmetski občini, socialnih vprašanj in problemov v vasi, vprašanja vaške kulture in ozkega stika in zveze vseh teh vprašanj z gospodarskimi potrebami in problemi. V konkretnih primerih je orisal referent duševnost kmetskega ljudstva ter pokazal vzgojno pot za izboljšanje poedinčnih bib in nedostatke.

Popoldan istega dne je referiral tov. Alojzij Hreščak o temi: »Zadružno gospodarstvo v okviru izvenškoga gospodarskega dela učiteljstva.«

V bistvu je referent razpravljal o gospodarsko-prosvetnem delu kot osrednjem problemu javnega izvenškoga dela učiteljstva.

Ugotovil je hibe dosedanjega učit. izvenškoga dela ter poudarjal potrebo sistematičnega izvenškoga dela, izvedenega po iniciativi učiteljstva samega. Izvenškovo delo učiteljstva mora izhajati iz osrednjega gospodarskega problema kraja. Delo naj se izvede potom občestva v vasi, ki naj bo sestavljen iz domačinov. V občestvo naj se pritegnejo vsi sloji in naj bo izven političnih borb. Postranske gospodarske panege ne smejo nikdar postaviti v ozadje pospeševalnega dela pri glavnih gospodarskih panogih. Izobra-

ževalno delo na deželi ne sme biti nikdar samo sebi namen, marveč mora biti v najtejnši zvezi z gospodarskim delom. Naslon državljanške vzgoje in kulturnega izobraževalnega dela na gospodarsko delo, ki je v najtejnši zvezi z interesi in potrebami naroda, zagotovi uspeh tudi državljanški vzgoji in kulturnemu delu. Zavedati se je potreba, da je velika večina zla današnjih časov socialnega izvora.

Referatu je sledila stvarna in plodna debata, ki je pokazala endušno voljo učiteljstva, da se glede izvenškoga dela enotno usmeri in prične izvenškovo delo usmerjati po lastnih vidikih, sistematično in programatično po temeljnem principu, da je vse izvenškovo delo šole in učiteljstva nasloniti na gospodarsko delo z osrednjim problemom glavne gospodarske panege dotičnega kraja.

Lepo uspeli strokovni in idejni tečaj je zaključil tov. predsednik Ivan Dimnik z zahvalo banski upravi, ki je omogočila in podrla oba tečaja, gg. referentom na obeh tečajih, vodji strokovnega dela tečaja tov. sres. šol. nadzorniku Rado Grumu, tečajnikom strokovnega zadružno-gospodarskega tečaja, ki so s tako intenzivnostjo in vemo izkoristili tečaj, predsedniku tečajniškega odbora tov. Kusu in odborniku ter zapisnikarjem za sponoco pri organizaciji, ravnateljstvu Akademške kolegije in upravi Trgovskega doma za gostoljubno streho ter številnim industrijskim podjetjem za gostoljubnost, s katero so sprejele tečajnike pri ekskurzijah, na katerih so tečajniki obogatili svoje vpogledne tudi iz prakse gospodarskega življenja.

Manifest

prvog kongresa udruženih učitelja i učiteljica kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca, donešen na dan 18. julia 1920. god. u Beogradu

I.

1. U Istoriji Južnih Slovencev otočela je nova epoha.

Srbi, Hrvati i Slovenci, tri ogranka zajedničkega stala, zavrsili su još u 7. veku svoja naseljevanja v prostrane predele od Alpskih gora i jadranskoga mora do Balkana i Mačedonskih ravnin.

Reke njihove, blago njihovo, teku u tri mora, kvaseči rosom, i natapajati njihove planine i ravni, njihove drubre, njive i livade, kao što ih več 1300 godina kvasi i natapno znoj vrednih ratara i krv junaka u borbi za slobo-

du. Narod jednoga porekla i jedne duše, stavljena u toku Istorije u bogate i lepe predele; izložen večito pritisku sila s Istoka i Zapada, Severa i Juga; ugrožavan kroz sve vekove do naših dana imperijama, državama i silama, ki so ga smatrane za svoj plen i smetnjo svojim planovima; izložen uticaju raznih kultura, i borbi za kulturno, versko, političko, ekonomsko ili kakvovo drugo potčinjanje, izdržao je dugotrajni i strašni ispit u borbi za opstanak, i posle tolikih vekov in neizmernih žrtava i patnji, stvorio svoje načrno ujedinjenje.

3. Da bi uginule sve klice, ki so vekovima radile na duhovnem, političkem, ekonomskem i verskem razrednjavanju, i potrobljavanju moraju pasti sve predstude in sive pregrade, veštački stvarane i stvorene: da nas odrede, da nas rastave, da stvore nepoverenje in da nas razjdine.

4. U unutarnjem državnem životu mora biti izvedeno potpuno jedinstvo centralne, upravne in